

**Mál nr. 344/2014**

**M**  
**og**  
**vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A**  
**og**  
**vátryggingafélagið Y v/ ábyrgðartryggingar bifhjólsins B.**

**Árekstur á Snorragötu á Siglufirði 14.9.2014.****Gögn.**

173. Málskot, móttakið 14.11.2014, ásamt fylgigögnum.

174. Bréf X, dags 17.11.2014.

175. Bréf Y, dags. 24.11.2014, ásamt fylgigögnum.

**Málsatvik.**

Bifreiðinni A var ekið norður Snorragötu. Í sömu andrá og A var beygt til vinstri var bifhjólínu B ekið vinstra megin áleiðis fram úr A. Varð þá árekstur með ökutækjunum og féll ökumaður B í götuna. Ein akrein er á götunni í hvora átt og hálfbrotin miðlína (L21) skilur akreinarnar að. Hámarks hraði á akbrautinni er 35 km á klst.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið á mjög litlum hraða norður Snorragötu og með honum í bifreiðinni hafi verið eiginkona hans og tvær aðrar konur. Þau hefðu ekið fram hjá húsum Síldarminjasafnsins, séð að það var opið og ákveðið að heimsækja það. Hann hafi séð útskot sem hann ætlaði að nota til að snúa við. Hann hafi gefið stefnumerki til vinstri í áttina að útskotinu. Er hann hafi verið byrjaður að beygja til vinstri hafi högg komið á vinstri framhurð A og þá séð að B hafi lent á A. Aðspurður kvaðst ökumaður A ekki hafa orðið var við ferðir B fyrir en árekstur varð.

Ökumaður B kvaðst hafa ekið á mjög litlum hraða norður götuna, ekki meira en á 35 km hraða á klst. Hann hafi nálgast A sem hafi verið nánast kyrrstæð við hægri brún götunnar og hafi hann tekið eftir því að ökumaðurinn hafi verið með kveikt stefnumerki sem hafi gefið til kynna að hann hafi ætlað að beygja til hægri. Hann hafi litið í baksýnispegil B og enga umferð séð á eftir sér. Hann hafi því ákveðið að aka vinstra megin fram úr A og í því skyni ekið yfir á vinstri helming götunnar, en þá hefði A skyndilega verið beygt til vinstri í veg fyrir B. Höggið hafi ekki verið mikið en B hafi kastast á vinstri hliðina.

Vitni kvaðst hafa ekið suður Snorragötu og mætt A sem hafi verið ekið mjög hægt eða á um 15-20 km hraða á klst. Síðan hafi hann mætt B sem hafi heldur ekki verið ekið hratt en þó heldur hraðar en A. Hann hafi svo litið í baksýnispegil og séð að A hafi verið beygt til vinstri. Þá hafi B verið komið yfir á vinstri helming götunnar og lent á vinstri hlið A. Aðspurt kvaðst vitnið ekki hafa tekið eftir neinum stefnumerkjum í gangi á A þegar hann ók fram hjá henni.

Farþegar í A hafa borið að ökumaður A hafi gefið stefnumerki til vinstri áður en hann beygði og stefnuljós í hliðarspegli á vinstri hlið hafi enn logað eftir áreksturinn þótt hann hafi brotnað af við áreksturinn og hangið í rafmagnsvírunum utan á bifreiðinni.

**Álit.**

Eins og fyrr greinir skilur hálfbrotin miðlína að umferð í gagnstæðar áttir á götunni. Samkvæmt b. lið 23. gr. reglugerðar nr. 289/1995 um umferðarmerki og notkun þeirra gefur hálfbrotin lína til kynna að varhugavert sé að aka yfir hana og óheimilit nema með sérstakri varúð. Þótt A hafi verið ekið mjög hægt á undan B sýndi ökumaður B ekki þá sérstöku varúð sem af honum mátti krefjast samkvæmt umræddu ákvæði er hann ók yfir miðlínuna til að aka fram úr A. Verður áreksturinn aðallega rakinn til þessa og telst ökumaður B því eiga meginsök á árekstrinum. Ökumaður A kvaðst hafa gefið stefnumerki til vinstri og á sama veg hafa borið farþegar í bifreið hans. Ökumaður B kvað á hinn bóginn stefnumerki til hægri hafa logað á A er hann hugðist aka fram úr henni. Þá kveðst vitni ekki hafa séð nein stefnumerki loga á A er hann mætti henni rétt áður en árekstur varð. Verður ekki talið að komin sé fram fullnægjandi sönnun um að ökumaður A hafi gefið stefnumerki til vinstri áður en ökumaður B hóf framúraksturinn. Þá vissi ökumaður A ekki af ferðum B fyrir aftan sig fyrr en árekstur varð. Samkvæmt 2. mgr. 15. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal ökumaður, sem ætlar að beygja á vegamótum, ganga úr skugga um að það sé unnt án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra sem fara í sömu átt. Hann skal sérstaklega gefa gaum umferð sem á eftir kemur. Þessa ákvæðis umferðarlaga gætti ökumaður A ekki. Hann á því einnig nokkra sök á því hvernig fór. Að öllu framangreindu virtu þykir rétt að skipta sök á þann veg að ökumaður A beri 1/3 sakar og ökumaður B 2/3 sakar.

**Niðurstaða.**

Ökumaður A ber 1/3 hluta sakar og ökumaður B ber 2/3 hluta sakar.

Reykjavík, 9. desember 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.